

**UCHWAŁA NR XXV/211/12
RADY MIEJSKIEJ KARPACZA**

z dnia 29 października 2012 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Karpacza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), po rozpatrzeniu skargi radnego Rady Miejskiej w Karpaczu Pana Grzegorza Kubika, uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę radnego Rady Miejskiej Karpacza - Pana Grzegorza Kubika, z dnia 25 maja 2012 r., na działalność Burmistrza Karpacza w przedmiocie wydatkowania publicznych środków niezgodnie z obowiązującym prawem.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Karpacza

Irena Seweryn

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym "2. Do wyłącznej właściwości rady gminy należy: (...) 15) stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy.". Z kolei z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że "Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: 3) wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy,". Artykuł 237 § 3 Kpa stanowi z kolei, że "O sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego."

Dnia 25 maja 2012 r. do Urzędu Miejskiego w Karpaczu wpłynęła skarga radnego Rady Miejskiej Karpacza - Pana Grzegorza Kubika, na działalność Burmistrza Karpacza w zakresie wydatkowania publicznych środków niezgodnie z obowiązującym prawem. Skarga ta przekazana została do biura Rady Miejskiej w dniu 28 maja 2012 r.. Komisja Rewizyjna, w toku badania przedmiotowej skargi, dnia 29 czerwca br. skierowała ją do Burmistrza z prośbą o ustosunkowanie się do jej treści. Burmistrz Karpacza pismami z dnia 10, 12 oraz 16 lipca br. ustosunkował się do każdego z wymienionych przez skarżącego przypadku wydatkowania środków publicznych. Na posiedzeniu w dniu 04 września 2012 r. Komisja Rewizyjna rozpatrzyła przedmiotową skargę uznając ją w całości za bezzasadną.

W zakresie wykorzystywania przez gminę Karpacz dochodów pochodzących z opłat za korzystanie z wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych niezgodnie z art. 18² ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, Komisja wzięła pod uwagę stanowisko Burmistrza w tej kwestii, tj. "Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gmin. Zadania te obejmują m. in: zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych. Realizacji tych zadań służyć ma gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, który stanowi część strategii rozwiązywania problemów społecznych, uchwalany corocznie przez radę gminy. Program jest realizowany przez jednostkę wskazaną w programie, w przypadku Gminy Karpacz, zadania te realizuje Urząd Miejski. Środki finansowe na realizację zadań własnych gminy oraz z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. W sumie środki te powinny odpowiadać co najmniej łącznej wysokości opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wnoszonych na rachunek budżetu gminy przez właścicieli wszystkich punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych działających na terenie gminy. Opłata za zezwolenie stanowi dochód gminy. Środki te, zgodnie z art.18² ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, mogą być przeznaczone wyłącznie na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminnych programów przeciwdziałania narkomanii. Zgodnie z powyższym, w budżecie gminy na poszczególne lata, wysokość wydatków planowanych na realizację zadań w zakresie przeciwdziałania, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych jak również przeciwdziałania narkomanii jest ustalana w wysokości równej planowanym wpływom z opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych. Wydatkowanie tych środków w danym roku budżetowym następuje na cele i zadania przewidziane w uchwale Rady Miejskiej w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi ani żadne inne regulacje prawne nie określają sposobu postępowania w przypadku niewydatkowania w 100 % planowanych na dany rok środków finansowych zgromadzonych przez gminę z tytułu opłat za korzystanie z wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, stąd też środki te po zakończeniu roku budżetowego wchodzi w wynik budżetu danego roku. Postępowanie takie nie stanowi naruszenia prawa.". Komisja po wnikliwej analizie oraz wyjaśnieniach Pani Skarbnik Gminy i głównego specjalisty ds. współpracy z organizacjami pozarządowymi skargę w tym zakresie uznała za bezzasadną.

W zakresie wykorzystywania mienia komunalnego w postaci pojazdu służbowego marki Ford Mondeo w dowolnie obrany przez Burmistrza sposób, brak stosownego zarządzenia wprowadzającego zasady wykorzystania publicznego mienia do celów służbowych z zachowaniem zasady celowości, oszczędności w ponoszeniu wydatków na ten cel, Komisja uznała skargę również za niezasadną z powodu braku przepisów prawa nakazujących pracodawcy określania zasad korzystania z samochodu służbowego. Jednocześnie Komisja zwróciła uwagę na potrzebę wprowadzenia takiego regulaminu.

W zakresie wykonywania przez Gminę Karpacz zadań innych gmin (uczęszczanie do przedszkola publicznego dzieci spoza Gminy Karpacz) Komisja również uznała skargę za niezasadną. Artykuł 6 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie oświaty, stanowi, że "Przedszkolem publicznym jest przedszkole, które przeprowadza rekrutację dzieci w oparciu o zasadę powszechnej dostępności". Ustawodawca nie sprecyzował tego pojęcia. W przepisach wykonawczych do cyt. ustawy, tj. w § 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 20 lutego 2004 r. w sprawie warunków i trybu przyjmowania uczniów do szkół publicznych oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych (Dz. U. Nr 26, poz. 232 ze zm.) stwierdza się jedynie, że do przedszkola i oddziału przedszkolnego zorganizowanego w szkole podstawowej w pierwszej kolejności przyjmowane są dzieci w wieku 6 lat odbywające roczne przygotowanie przedszkolne. W następnej kolejności przyjmowane są dzieci matek lub ojców samotnie je wychowujących, matek lub ojców wobec których orzeczono znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności bądź całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji, na podstawie odrębnych przepisów, a także dzieci umieszczone w rodzinach zastępczych. Szczegółowe zasady rekrutacji dzieci do przedszkola określa jego statut (§ 16 ust. 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół).

Wykładnia pojęcia powszechnej dostępności powinna uwzględniać przede wszystkim wymagania konstytucyjne. Działalność publicznych przedszkoli służy zaspokojeniu potrzeb edukacyjnych lokalnej społeczności. Nie obowiązują jednak obecnie żadne podziały terytorialne dla publicznych przedszkoli. Nie istnieje obowiązek przedszkolny, a zatem, inaczej niż w wypadku szkół podstawowych, przedszkolom nie wyznacza się obwodów (z wyjątkiem zerówek, do których uczęszczanie jest obowiązkowe). Próby różnicowania dostępu do przedszkola publicznego w zależności od tego, czy dziecko mieszka w jego rejonie czy nie, mają charakter dyskryminujący, co stanowi sprzeczność z konstytucyjną zasadą równego traktowania obywateli przez władzę publiczną (art. 32 Konstytucji RP). Prawo do korzystania z przedszkola publicznego przysługuje bez różnicy wszystkim dzieciom zamieszkałym na obszarze danej wspólnoty samorządowej. W miarę możliwości przedszkole publiczne powinno również przyjmować dzieci zamieszkałe poza obszarem danej gminy w sytuacji gdy dysponuje wolnymi miejscami. Przepisy ustawy o systemie oświaty nie organiczają organów gminy w tym zakresie. Przyjęcie do przedszkola publicznego dzieci spoza gminy Karpacz i finansowanie ich pobytu w placówce nie może być odbierane jako naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę uznano skargę za bezzasadną.